

αυτοῦ συνέταξε δύο πραγματείας καὶ μίαν γραμματικὴν.

Μετὰ τὸν Καταρτζῆν, εἰς τῶν πρωτίστων συνηγόρων τοῦ συστήματος τούτου ἦτο Δανιὴλ ὁ Φιλιππίδης, ὅστις μετέφρασε κατ' αὐτὸ τὴν Λογικὴν τοῦ Κοנדυλιάκου καὶ τὴν Ἀστρονομίαν τοῦ Λαλάνδου. Ἄλλ' ὁ καταστήσας μάλιστα αὐτὸ εὐχρηστον ὑπῆρξεν ὁ λυρικός ποιητὴς Ἀθανάσιος Χριστόπουλος. Διότι παρεδέχθη μὲν πάσας τὰς ιδέας τοῦ Καταρτζῆ, ἔδωκεν ὅμως αὐταῖς στερεωτέρας βάσεις. Μὴ συνηγορῶν τῷ ὄντι ὑπὲρ τῆς ἀπλῆς παραδοχῆς τῆς ἀπλοελληνικῆς, ἠθέλησε προσέτι νὰ ἀποδείξῃ ὅτι αὐτὴ ἦτο μία ἐκ τῶν πολυαριθμῶν διαλέκτων τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς. Ὅθεν συνέταξε γραμματικὴν Αἰολοδωρικὴν, ἐν ἣ δι' εὐφροσύνης ἐκλογῆς παραδειγμάτων ἐπεμελήθη ν' ἀποδείξῃ ὅτι αἱ φαινόμενα μεταλλαγὰ τῆς νεοελληνικῆς ἦσαν μόνον σχήματα προκύψαντα ἐκ τῶν διαλέκτων Δωρικῆς καὶ Αἰολικῆς. Ὡς ποιητὴς ἀξιέραστος καὶ ἔχων εὐθυμον φαντασίαν ὁ Χριστόπουλος διὰ τοῦ θελγέστρου τῶν στίχων αὐτοῦ εἴλκυε πρὸς ἑαυτὸν ἅπαντας. Ἡ ἐλαφρὰ ποίησις, ἣτις ἐκφράζεται φυσικῶς καὶ ἀπορρίπτει πᾶν χωρίον δύσκολον διὰ τὴν ἀχρησίαν, ὑπε-